

РЕШЕНИЕ

№ 7455

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10075** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на М. П. П., чрез адв. П. срещу Решение от 03.09.2020 г., постановено по НАХД № 4697/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 129-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332- 003193/06.03.2020 г. на началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 174, ал. 3 пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В касационната жалба са изложени доводи, че решението е неправилно. Сочи се, че е налице противоречие в посочените като нарушени от страна на жалбоподателя норми на ЗДвП. Твърди се, че изводите на въззивния съд, че контролните органи не са били длъжни да издадат талон за медицинско изследване, и то отговарящ на изискванията за задължителното му съдържание са неправилни. Претендират се разноски.

Ответникът, СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и не са налице основания за отмяна на решението на СРС.

Касационната жалба е допустима. Подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество е неоснователна.

Установено е в производството пред Софийски районен съд, че на 26.02.2020г. около 03:59 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], М. П. управлявал лек автомобил „Опел К.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Изпълнявайки служебните си задължения, органите на реда спрели за проверка посочения автомобил. След породило се съмнение в тях, че касаторът е употребил алкохол или наркотични вещества, те поискали съдействие от екип на СДВР-ОПП със съответните технически средства да изпробват водача. Полицейските служители поканили лицето да бъде тествано за алкохол , но П. отказал такава проверка. На М. П. бил съставен акт за административно нарушение по чл. 174 ал. 3 пр. 1 ЗДП, в следствие е издадено атакуваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е извел извод за законосъобразност на НП по съображения, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и до ограничаване правото на защита на нарушителя и е спазен материалният закон.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съдът споделя изводите на въззивния съд, че при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Те отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, в частност – отказът на жалбоподателя да му бъде извършена проверка за се установяват по безспорен начин. С този си отказ същият е осъществил административно нарушение по чл.174, ал.3 пр. 1 от ЗДвП.

От съдържанието на оспореното наказателно постановление е видно, че е изписано словесно точно в какво се е състояло нарушението на жалбоподателя, което покрива изцяло състава на чл. 174, ал. 3 пр. 1 от ЗДвП, съдържаща едновременно правило за поведение и санкцията за неизпълнението му. Следва да се има предвид, че в хипотезата на чл. 174, ал.3 от ЗДвП алтернативно са предвидени две хипотези, при които се ангажира административната отговорност на нарушителя по този текст - 1. ако водачът откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за употребата на алкохол или друго упойващо вещество или 2. не изпълни предписанието за медицинското изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. Втората хипотеза, визирана в нормата на чл. 174, ал.3 от ЗДвП касае единствено случаите, когато медицинското изследване е задължително - визирани в хипотезите на чл. 2 и чл.3, ал.2 от Наредба № 30 от 27.06.2001 г. за реда за установяване употребата

на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства. В първата хипотеза на чл. 174, ал.3 от ЗДвП законодателят е имал предвид само преднамерен отказ, т.е. отказ да бъде извършена каквато и да била законово регламентирана проверка за наличието на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта на водача. Такъв е и настоящият казус, тъй като в случая жалбоподателят е отказал да бъде изпробван с техническо средство, с което е реализирал самостоятелен състав на административно нарушение. Съвсем различен би бил случаят, ако на касатора бе ангажирана отговорността за отказа да му бъде извършена проверка за установяване употребата на алкохол в кръвта с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му- състав на нарушение по чл. 174 ал. 3 пр. 2.

Касационната инстанция напълно споделя изводите на въззивния съд, че касаторът П. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 174 ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, за което е санкциониран.

По отношение на наложеното наказание за установеното нарушения съдът посочва, че същото е определено в конкретен размер в закона и наказващият орган няма възможност за индивидуализация им.

Същевременно допуснатото нарушение не следва да се счита за маловажни по смисъла на чл.28 от ЗАНН, доколкото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи на нарушения от същия вид.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 191288 от 03.09.2020г., постановено по нахд № 4697 по описа за 2020 година на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :